

Een spannende regiofinale driebanden-klein 1ste klasse.

Apeldoerner Wil l'Ecluse kampioen van de groep 'Zuid N.O.N.'

In het weekend van 19 tot en met 21 november 2010 werd in het Apeldoorns Biljart Centrum bovengenoemd kampioenschap gespeeld. Het betrof hier de districtskampioenen van de 'zuidelijke' groep van de regio Noordoost Nederland. Ten minste één deelnemer was in ieder geval geen districtskampioen. Ronny Freriks, de 34-jarige heftruckchauffeur uit Dinxperlo, werd in de eindstrijd van zijn district met 0.560 zesde

en werd in Apeldoorn als reserve toegevoegd om het achttal finalisten vol te maken. Toch werd het voor hem een mooi kampioenschap, door bijvoorbeeld zijn openingspartij in 33 beurten af te sluiten. Later bleek deze jongste deelnemer hiermee als enige de kampioen te hebben verslagen. Op zaterdagmiddag deed deze enthousiasteling het tegen Veldkamp nóg beter, want toen waren de dertig caramboles, die voor deze klasse als partijlengte zijn vastgesteld, al in 25 beurten bereikt. Zijn overige partijen tegen Peeters (verlies met 27 om 30 in 52 brt), tegen Wegerif (verlies met 22 om 30 in 31 brt), tegen Dierssen (remise in 49 brt), tegen Olde Monnikhof (verlies met 25 om 30 in 33 brt) en tegen Klomp (verlies met 27 om 30 in 47 brt) waren eveneens van goede kwaliteit. Dus Ronny, ongetwijfeld zal je vader, die geen carambole van je miste, ook hebben genoten van je fraaie spel. Je laatste partij tegen Klomp zal je wellicht nog lang heugen. Na 36 beurten was hier de stand 27 om 21 in jouw voordeel. In de elf (!) opvolgende beurten met elk een nul wist Klomp de 30 vol te maken... Deze 'good old' Frits Klomp uit Doetinchem was met 0.628 als zevende in deze eindstrijd geplaatst. In de allereerste beurt van zijn openingspartij op vrijdagavond scoorde

hij al een hoogste toernooiserie, zoal later zou blijken, van 9 caramboles. Na 32 beurten mocht deze 67-jarige ervaren caramboleur de felicitaties in ontvangst nemen van zijn tegenstander Jan Olde Monnikhof, die hierna tot de finale geen enkel punt meer liet liggen. Frits zette zijn zegetocht voort tegen Willie Dierssen (22 om 30 in 56), maar moest in de opvolgende partij zijn meerdere erkennen in Wil l'Ecluse (30 om 23 in 33). Tegen Harold

Wegerif zette hij in 46 beurten (30 om 28) zijn zegetocht voort om in de opvolgende partij van slechts 26 beurten tegen Veldkamp wederom te schitteren (30 om 22). In de zesde ronde moest Klomp in 60 beurten tegen Ed Peeters hiervoor kennelijk de tol betalen (25 om 30). Zijn laatste (winst)partij tegen Freriks is hierboven al belicht. Ondanks zijn lastige ogen

(staar) kan deze nestor toch terugzien op een prachtig toernooi. *Op de foto: Frits op weg naar de huldiging door Chris Jansen.*

De talentvolle Harold Wegerif lijkt altijd eerst even 'op gang' te moeten komen. Deze traditie werd tegen Ed Peeters uit Eibergen bevestigd. Desondanks mocht Harold na 38 beurten zijn eerste twee partijpunten laten bijschrijven (30 om 25). Zijn volgende tegenstander, Wil l'Ecluse, kende deze trend kennelijk en attaqueerde hem van meet af aan, zodat na 20 beurten de stand al 16 om 7 was. Deze 'Apeldoornse strijd' mondde tenslotte na 57 beurten uit in 30 om 27 in het voordeel van de latere kampioen. Maar onmiddellijk haalde Harold tegen Ronny Freriks zijn gram door in slechts 31 beurten de 30 vol te maken en Freriks op 22 te laten staan. Wegerif, die met 0.645 aan de start kwam, bleef toch onberekenbaar. Deze 40-jarige metaalbewerker kwam na 46 beurten tegen Klomp slechts twee caramboles te kort. Hetzelfde overkwam hem in de opvolgende partij van 44 beurten tegen Jan Olde Monnikhof (28 om 30). Maar vervolgens moest Willie Dierssen na 38 beurten toch het onderspit delven (30 om 22). In de slotronde had Gerrit Veldkamp na 51 beurten zijn 30 caramboles bijeen, terwijl Harold weer op 28 stond. De 'beginstoot', die altijd ook aan het einde van een partij plaats vindt, was een eitje. Maar er bleef een nagenoeg onmaakbare positie over, die zelfs de kunde van Wegerif ver te boven ging (29-30).

Willie Dierssen, die met 0.654 was 'binnen gekomen', begon tegen Veldkamp met een nederlaag: 25 om 30 in 39 beurten. Ook Frits Klomp kende in de volgende partij geen genade voor de 58-jarige Zelhemmer Dierssen (22-30 in 56), terwijl de volgende partij door Olde Monnikhof was uitgekozen om te schitteren (13 om 30 in 30 beurten). Het scheen warempel toch te lukken tegen kampioenskandidaat l'Ecluse. Willie zette alles op alles om niet te verliezen, terwijl l'Ecluse vooral in het midden van de korte partij de ene na de andere mooie driebander op het laken toverde, bleef Dierssen bij. Na 28 beurten was derhalve de stand 28 om 29 en Wil, niet Willie, maakte in de volgende beurt de 30 vol. Willie scoorde in de gelijkmakende beurt zeer ervaren de acquitstoot, maar de 'gelijkmakende carambole' miste hij jammerlijk. Toch volgde zijn eerste punt in de laatste partij op zaterdag. Freriks had na 49 gelijk opgaande beurten de dertig bijeen en moest vervolgens toezien hoe zijn opponent uit de vorige partij lering had getrokken. In de gelijkmakende beurt scoorde Willie de twee caramboles, die hij nog nodig had voor zijn eerste puntje. Zondagmorgen moest Dierssen de winst laten aan Wegerif, die hij na 38 beurten feliciteerde (22 om 30). De hoop was nu gevestigd op een fraai sluitstuk. Dat liep uit op een teleurstelling. In een moeizame partij van 69 (!) beurten gaven Dierssen en tegenstander Peeters elkaar geen duimbreed toe. Ondanks dat Willie hoopvol was begonnen (10 brt: 3 om 8; 20 brt: 6 om 9; 30 brt: 7 om 10; 40 brt: 12-13; 50 brt: 19-20; 60 brt: 22-22; was het na 68 brt: 29 om 28 en was Peeters in beurt 69 als eerste aan de streep, zodat Dierssen er nog twee moest scoren. Dat lukte en zijn tweede remisepartij was een feit.

Hiermee zijn tot nu toe alle 'artiesten' genoemd en is dit verslag in volgorde van de plaatsing geschreven. Daarbij is er aan de één iets meer aandacht besteed dan aan de ander. Zou elk dezelfde aandacht krijgen dan werd het nog langer dan het nu al is.

Toch kan ik niet voorbij gaan aan de finalepartij en verschillende andere vermeldenswaardige momenten en/of prestaties. Zoals de 56-jarige Jan Olde Monnikhof in zijn eerste partij tegen Klomp enorm terug vocht, maar op twee caramboles voor de finish strandde. Ook het hoogste partijmoyenne van 1.153 van Doetinchemse Frits op de late zaterdag tegen Veldkamp verdient bijzondere aandacht en is, ondanks zijn staar, een prachtige prestatie !

Natuurlijk mag ook de promotie niet worden vergeten van Wil l'Ecluse, die dit al in de districtfinale met 0.814 realiseerde en hier met 0.772 nogmaals zijn klasse bevestigde. Ook

de promotie van Jan Olde Monnikhof, die met 0.811 zelfs het allerhoogste algemeen gemiddelde in dit gezelschap bewerkstelligde. Een buitengewoon sportieve prestatie, die ook een dikke felicitatie waard is. Beiden proficiat ! Het is jammer, dat noch in de cérémonie protocolaire, noch in enige andere officiële tekst deze promoties werden benoemd. Ook is het jammer, dat de certificaten, die vroeger daartoe werden uitgegeven, niet meer

bestaan. Tenslotte is het doel van elke sport 'hoger op' te komen. Toch ? Dat wordt in onze biljartkringen wel eens vergeten... *Op de foto: Afgevaardigde Jansen huldigt Jan Olde Monnikhof.*

Dan verdienen twee nóg kortere partijen extra aandacht. De 34-jarige Ronny Freriks en de 57-jarige Wil l'Ecluse realiseerden elk zelfs 1.200 tegen respectievelijk wéér Hengeloër Veldkamp en l'Ecluse bewees in de finalepartij tegen Oldenzaler Olde Monnikhof met hetzelfde particulier gemiddelde zijn 'recht' op de titel.

Indrukwekkend ! Ja, die finalepartij was werkelijk indrukwekkend. Jan had tevoren ronden lang het veld aangevoerd, maar moest tenslotte het hoofd buigen voor deze geweldige apotheose van de kampioen ! Na tien beurten was het al 20 om 7 en in de volgende vijftien beurten zaten zelfs elf 'poedels'. De overtuigende uitslag van deze partij der giganten werd 30 om 12, waarmee Jan helaas geen recht deed aan zijn in dit weekend getoonde kwaliteit. l'Ecluse

(rechts op de foto) werd evenwel de terechte kampioen, die in het tweede weekend van januari in Eibergen een goede gooi kan maken naar de nationale titel. Wilt u iets meer weten over deze in onze regio nog redelijk onbekende driebandenspeler, die na 15 jaar geen keu te hebben aangeraakt, drie jaar geleden weer 'begon', nadat hij in zijn geboorteplaats Leiden het spelletje van een kastelein had geleerd, surf dan naar www.knbb-

stedendriehoek.nl , klik op PK, daarna op de knop 'Verslagen' en tenslotte op 'Driebanden-klein 1ste klasse'.

Ook indrukwekkend is het toernooigemiddelde van 0.663 dat in Apeldoorn werd gerealiseerd. Het duidt op een sterk gezelschap in deze klasse, die loopt van 0.550 tot 0.750 (waarom worden deze cijfers en de partijlengte niet meer vermeld in de officiële uitnodiging ? A.V.)

De organisatie liep vlotjes, alhoewel het de wedstrijdleader was ontgaan, dat er destijds is besloten de regiofinales op vrijdag altijd om 18.00 uur te laten beginnen. Je kunt je hierbij wel afvragen of een dispensatie niet op zijn plaats is als er tegelijk toch op vier biljarts wordt gespeeld. Hetzelfde geldt voor de begintijd op zondag, waar het hier ook onnodig bleek al om 11 uur te beginnen, omdat de laatste carambole al om ca. 14.45 werd gemaakt...

Dit vroege tijdstip verraste kennelijk ook de afgevaardigde van ons 'gewest', zoals deze regio in de officiële uitnodiging is genoemd. Het lijkt mij immers nuttig, dat een afgevaardigde ten minste één complete ronde lang de spelers gadeslaat alvorens zijn visie te geven over hen en het verloop van een toernooi...

Nadat Peter de Valk, als representant van de organiserende vereniging 'Apeldoornse Boys', o.a. had verklaard, dat al het fraais en lekkers, dat voor de spelersneuzen was uitgesteld, gelijkelijk onder hen moest worden verdeeld en De Valk ook de gebruikelijke bedankjes, al dan niet stoffelijk, had uitgedeeld, gaf hij het woord aan de 'gewestelijk' afgevaardigde.

Deze afgevaardigde, Chris Jansen, paste zich goed aan aan de korte tijd van voorbereiding door bij het uitreiken van de 'geloofsbrieven', naast de officiële teksten, voor elke deelnemer toch nog een toepasselijk woordje voor handen te hebben. *Bij de foto's: Chris Jansen huldigt Wil l'Ecluse en bedankt wedstrijdleader Chiel Breuker.* Daarna kreeg kampioen L'Ecluse, namens zijn 'tegenspelers', de gelegenheid de dankbaarheid van hen allen over te brengen aan al degenen, die het verdienden. Als eersten waren dit dus zijn medespelers om vervolgens Chiel Breuker met zijn assistent, Jorg Pol, te bedanken voor hun inzet. In de persoon van mevrouw Ans Timmermans werden de barmedewerk(st)ers in de grote dank betrokken vanwege hun werk, waarna rondom 15.30 uur de heer Jansen ieder een 'wel thuis' toewenste en dit kampioenschap sloot.

Ad Vermeulen

Eindstand van de finale driebanden-klein, 1ste klasse in de Regio Noordoost Nederland, groep zuid. De algemeen gemiddelde grenzen in deze klasse lopen van 0.550 tot 0.750 en de

partijlengte is hierin 30 caramboles. Deze eindstrijd is gehouden op 19, 20 en 21 november 2010 in het Apeldoorns Biljartcentrum. De organisatie berustte bij: b.v. 'Apeldoornse Boys'.

b.v. Apeldoornse Boy's

Gewest finale driebanden-klein 1e klas

19-20 en 21 november 2010

Stand ronde 7

Pos	Naam	Part	Pnt	Car	Brt	Moy	HS	P.moy	% car	% moy
1	L'Ecluse W.	7	12	204	264	0,772	6	1,200	97,142	94,926
2	Olde Monnikhof J.	7	10	190	234	0,811	7	1,000	90,476	110,764
3	Klomp F.	7	10	198	300	0,660	9	1,153	94,285	105,769
4	Veltkamp G.	7	6	176	264	0,666	7	0,769	83,809	99,940
5	Wegerif H.	7	6	202	305	0,662	8	0,967	96,190	102,666
6	Freriks R.	7	5	191	270	0,707	5	1,200	90,952	126,321
7	Peters E.	7	5	184	339	0,542	7	0,576	87,619	78,198
8	Dierssen W.	7	2	171	310	0,551	6	0,612	81,428	84,342

Hoogste serie

Klomp F. 9

Wegerif H. 8

Toernooigemiddelde: 0,663